

TRANSPORT SZYNOWY	NORMA BRANŻOWA	BN-74
	Koleje wąskotorowe	3501-02
	Skrajnia taboru i skrajnia budowli dla kolei o szerokości toru 1000 mm	Grupa katalogowa V 50

1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są skrajnie taboru i skrajnie budowli dla kolei naziemnej o szerokości toru 1000 mm.

2. Zakres stosowania normy. Normę należy stosować przy budowie taboru, budowie i przebudowie linii kolejowych oraz przy wznoszeniu wszelkich budowli i urządzeń na tych liniach.

3. Określenia

a) **skrajnia taboru** — zarys figury płaskiej w przekroju poprzecznym stanowiący podstawę do określenia największych dopuszczalnych wymiarów taboru wg rys. 1 i taboru z załadowanym wagonem normalnotorowym wg rys. 2.

b) **skrajnia budowli** — zarys figury płaskiej podanej na rys. 3 i 4 stanowiący podstawę do określenia wolnej przestrzeni dla ruchu pojazdów szynowych, na zewnątrz którego powinny znajdować się wszelkie budowle, urządzenia i przedmioty położone przy torze.

c) **transporter** — wagon towarowy wąskotorowy o specjalnej konstrukcji, przeznaczony do przewo-

zu wagonów normalnotorowych po liniach kolei wąskotorowych.

4. Odmiany skrajni taboru i skrajni budowli. Rozróżnia się dwie odmiany skrajni taboru i dwie odmiany skrajni budowli:

A1000 — skrajnia taboru,

A1000t — skrajnia taboru do przewozu wagonów normalnotorowych na transporterach,

B1000 — skrajnia budowli linii, na których nie mogą kursować transportery z załadowanym wagonem normalnotorowym,

B1000t — skrajnia budowli linii, na których mogą kursować transportery z załadowanym wagonem normalnotorowym.

5. Przykład oznaczenia

a) skrajni taboru odmiany A1000:

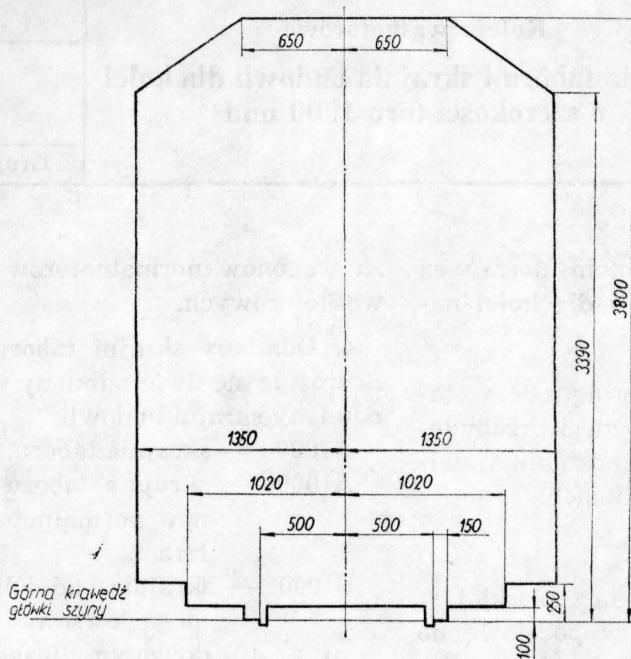
SKRAJNIA TABORU A1000 BN-74/3501-02

b) skrajni budowli odmiany B1000t:

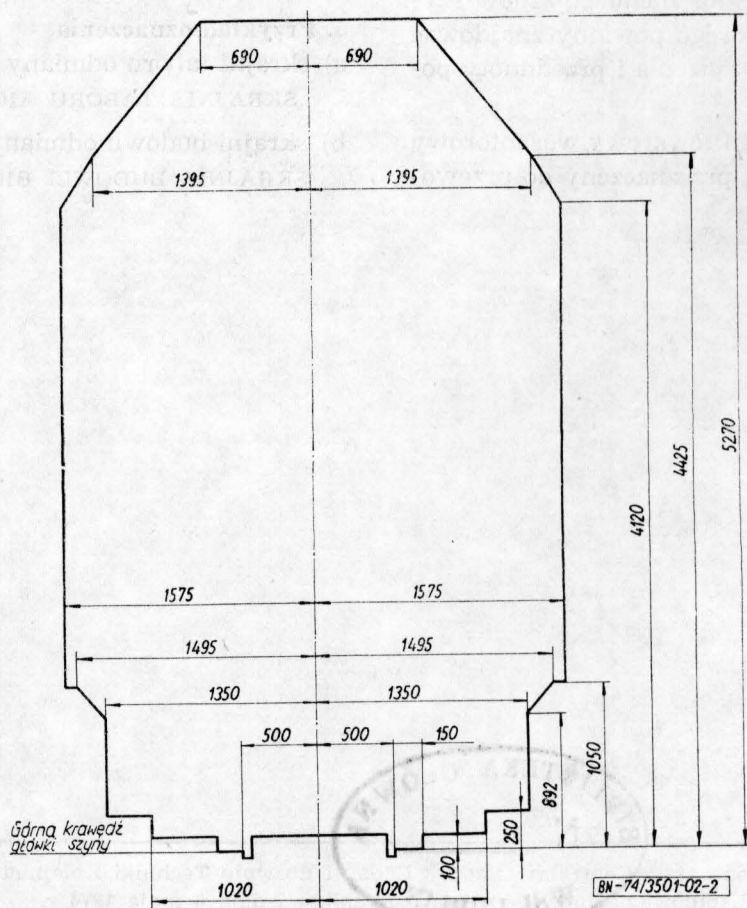
SKRAJNIA BUDOWLI B1000t BN-74/3501-02

Zgłoszona przez Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa
Ustanowiona przez Ministra Komunikacji dnia 29 grudnia 1973 r.
jako norma obowiązująca w zakresie produkcji od dnia 1 stycznia 1975 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 8/1974 poz. 21)

6. Wymiary skrajni w mm — wg rys. 1÷4.

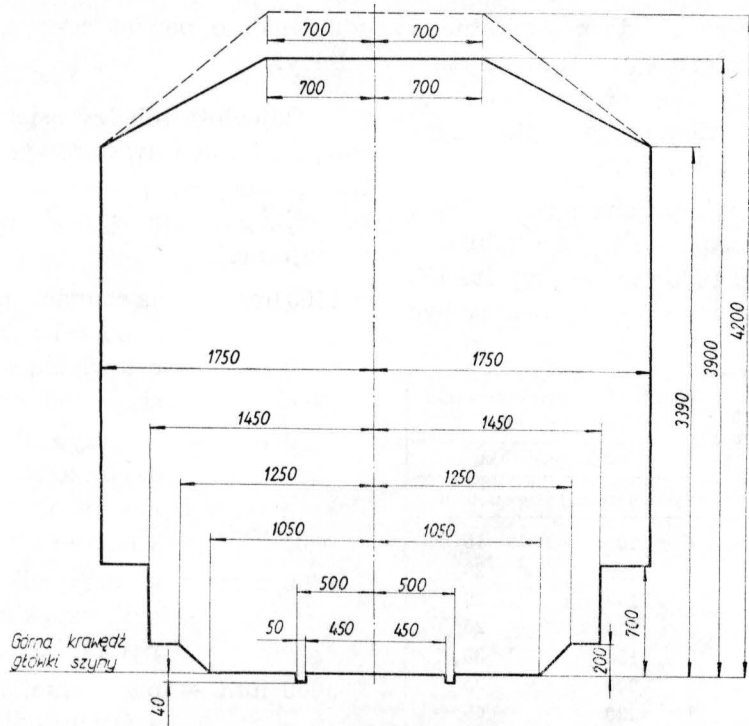

Rys. 1. Skrajnia taboru A1000

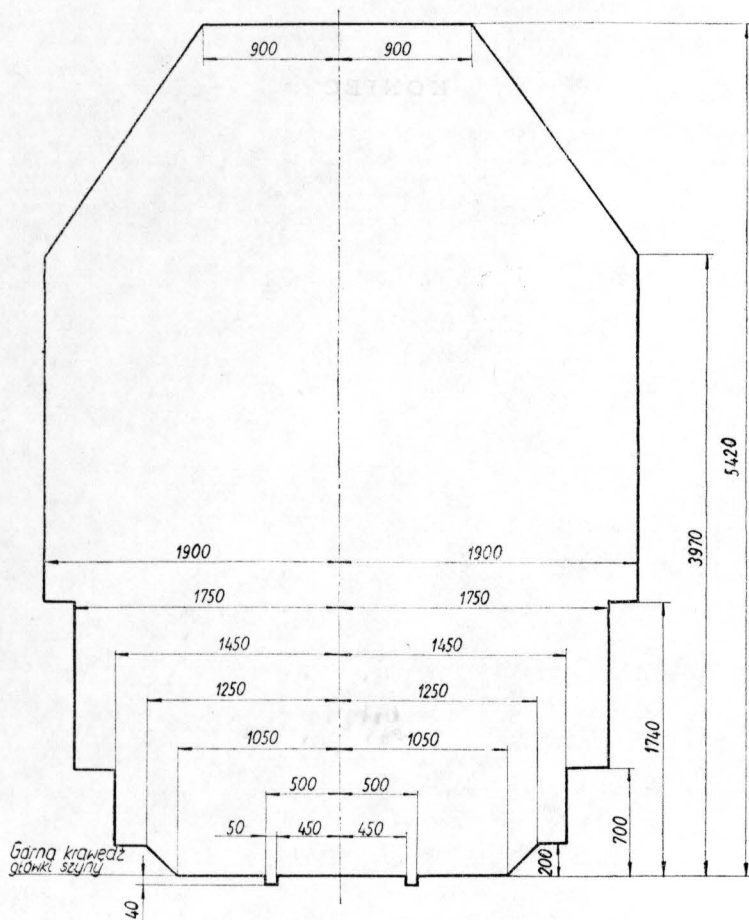
Rys. 2. Skrajnia taboru A1000t

Na rysunkach linią ciągłą oznaczono skrajnie taboru i skrajnie budowli, a linią kreskową — skrajnie budowli dla obiektów drewnianych.

BN-74/3501-02-3

Rys. 3. Skrajnia budowli B1000

BN-74/3501-02-4

Rys. 4. Skrajnia budowli B1000t

Wymiary skrajni odnoszą się do prostokątnego układu współrzędnych, położonego w płaszczyźnie prostopadłej do osi toru, którego oś pionowa przecina się z osią toru, a oś pozioma leży w płaszczyźnie górnych krawędzi główek szyn.

Wymiary skrajni budowli podane na rys. 3 i 4 obowiązują na prostych odcinkach toru i łukach o promieniu większym od 1000 mm — przy łukach mniejszych wymiary poziome skrajni powinny być

Promień łuku R m	Przechyłka toru h przyjęta do obliczenia poszerzenia skrajni mm	Jednostronne poszerzenie skrajni, mm	
		od strony łuku	
		wewnętrznej	zewnętrznej
1000	20	100	15
800	25	120	20
700	30	150	20
600	35	170	25
500	40	190	30
400	50	200	35
350	55	220	45
300	65	260	50
250	75	300	60
200	80	330	75
150	80	350	100
100	80	380	150
75	80	410	200
50	80	480	300

odpowiednio powiększone o wielkości podane w tablicy.

7. Odległość między osiami skrajni (osiemi torów) na liniach dwutorowych, po których kursują transportery do przewozu wagonów normalnotorowych, powinna wynosić na odcinkach prostych co najmniej:

4500 mm — na stacjach, mijankach, ładowniach i bocznicach oraz w przypadku ustawienia semaforów o szerokości słupa 100 mm,

4750 mm — w przypadku ustawienia na międzytorzu żurawi wodnych i sygnałów stałych o szerokości słupa większej niż 100 mm,

4900 mm — w przypadku ustawienia na międzytorzu słupów linii energetycznych lub łączności,

5000 mm — przy rampach ładunkowych, na których odbywa się wtaczanie i staczanie wagonów normalnotorowych na transportery i z transporterów.

Podane odległości należy zwiększyć na łukach o wartości podane w tablicy.

KONIEC